



היכל א מן שבעה היכלות, והוא היכל אדם קדמון, ובהיכל זה יש שבעה שערים
שער א - השער הראשון - דרוש עגולים ויושר ובו ה' ענפים עץ חיים - שער א - ענף ד - אחרי שכתבנו בענפים הקודמים

מקורו של דרוש זה הוא בספר אדם ישר.

אחר שכתבנו בענפים הקודמים לזה בדרך קצרה ודרך כלל, ענין הי"ס בכל מקום
שהם, איך יש בהם כמה וכמה בחינות, נדבר בענף זה בקיצור ג"כ בחינת מדרגות
העולמות אשר נבראו תוך מקום החלל הריקני הנ"ל, שאין דבר חוצה לו מן המקום
הזה וכל העולמות כולם הם תוך המקום הזה.

ואל יעלה בדעתך כי הי"ס הנקרא אצלינו בספר הזוהר י"ס דאצילות, אל תטעה
לחשוב שהם יותר ראשונים וגבוהים מכל מה שנאצלו, כי כמה עולמות קדמו
עליהם ולרוב העלמם לא שלחו בהם יד להזכירם בספר הזוהר אלא ברמז נפלא כי
גם לעולם א"ק יש מקור בזוהר אך לא בשופי ולא בהדיא כפי שכתוב על עולם האצילות באידרא זוטא
ורבה, המדברים מפורשות על פרצופים ופרטים כאשר ענין לנוכח יביטו ג' מאמרים מספר
התיקונים בענין א"ק לכל הקדומים, כמ"ש בע"ה בענף זה.

וכאשר כתוב בספר הזוהר פרשת בראשית [דכ"ג] וגם בתיקונים [דקל"ד] וז"ל
ת"ח כמה עולמות אינן סתימין דאינן מתלבשין ומתרכבין בספיראן כו', וגם
מאמר אחד הובא בפרשת נח [דס"ה] גם בפרשת פקודי [דרכ"ו ע"א ודף רס"ח
ע"ב] וז"ל אר"ש ארימת ידי בצלו לעילא כו' ומרזא דמחשבה עילאה דלתתא כולהו
איקרו א"ס כו'.

ואם תשים עיני שכלך לדייק היטב כל המלות המיותרות והכפולים והרמזים
הנרמזים אל המבין במאמרים הנ"ל תפליא ותשתומם בראותך כמה מדרגות על
מדרגות לאין קץ ומספר קדמו להי"ס הנקרא אצלינו בשם י"ס האצילות, והמעין
בחיבורינו זה אם יזכה ידע ויבין ויעמוד על מתכונתם וכמ"ש בענף זה בסוף: וכוונת
הרב לומר לנו שאין הוא מתעסק בעץ חיים בעולמות שמעל א"ק.

והנה הגאונים הם הרב האי גאון והגאונים שלפניו הסתירו במתק לשונם וקראום עשר
צחצחות על גבי כתר עליון היינו שמעל לכתר דאצילות יש י"ס נוספים שהם שיעור קומת א"ק,
וכיוצא בדברים אלו. ועם היות כי אין קצבה אל העולמות שבמקום הזה כי הם
אלפים ורבבות עכ"ז נבאר קצת מה שיש בידינו יכולת לבאר במקום הזה דרך
קצרה כי כל עולם נפרט לפרטים הרבה והרב יבארם בכללות.

ובראשונה נתחיל לבאר פרט אחד אשר הוא כולל ותופס כל מקום החלל הזה, אשר
מן פרט זה מתפשטים כל העולמות כולם ובו נתלים ונאחזים וממנו הם יוצאים
ונתגלים בחוץ כמ"ש בע"ה. אמנם הפרט הזה הוא נקרא בשם א"ק לכל הקדומים,
אשר הוא קודם לכל הנמצאים כמ"ש בע"ה.

ולרוב מעלות הא"ק לרוב גודל מעלתו והעלמו לא שלחו בו יד להתעסק בספר
הזוהר, כי אם בקצת מקומות מועטים, ואף גם זה היה בדרך העלם גדול, ואזכיר
קצתם בתיקונים סוף תיקון י"ט [דמ"א ע"ב] וז"ל אי הכי אשתמודע דאית



א"ק לכל הקדומים, ואית אדם אחר כו', גם ריש תיקון
ע' [דקי"ט] וז"ל אמון מופלא רקס וצייר ציורא בהיכליה דא"ק לכל הקדומים
דאית אדם כו', גם בתיקונים הנ"ל [דקל"ב] וז"ל אשכחנא ברזא דמתניתין בסתרא
דסתרינ טמירא דטמירין דאדם דבריא דאיהו קדמון לכל הקדומים. כל אלו מדברים
על עולם א"ק. ומה שאמר הרב "אדם דבריא" הוא ביחס לא"ס שקדם לו.

ונתחיל לבאר הענין, דע כי האורות הראשונים אשר נאצלו תוך המקום ההוא דרך
הקו היושר המתפשט מן הא"ס הסובב את הכל [כנז' בענף ב'] הם בחינות הי"ס
אשר חיבור כללותם נקרא א"ק לכל הקדומים הנ"ל. והנה י"ס דאדם קדמון
הכוללים כל בחינות הנזכרות בענף ב' ג', הלא הם אלו, כי בתחילה יצאו ונתגלו
י"ס אלו בבחינות עיגולים שהם בחינת נפש דא"ק הזה והוא בקצרה מה שלמדנו בענפים
ב' וג' שבתחילה יצאו עשר עיגולים שהם בחינת נפש דא"ק, ויש להם בחינת י' כלים בצורת
עיגולים, ובכל כלי מהם יש פנימיות וחיצוניות, והכל הוא בחינת כלים, ובתוך כל
כלי מהם יש בתוכו עצמות אור פנימי הנקרא נפש, מתלבש בתוכו ממש.

ועוד יש בחינת אור מקיף סביבו וגם הוא בחינת נפש, והכל בבחינות עיגולים,
והעיגול החיצון שבכולם אשר כל שאר העיגולים בתוכו הוא דבוק וקרוב אל הא"ס.
וא"ס סובב עליו ומקיף סביבו. והעיגול הזה החיצון מכולם הוא המעולה והגדול
שבכולם, כנזכר בענף ג' והוא ההבדל בין העיגולים והיושר שבעיגולים העיגול החיצון הוא המעולה,
וביושר הפנימי הוא המעולה, והוא בחינת עיגול כתר דא"ק, ותוך עיגול זה מתעגל עיגול
ב' הנקרא עיגול חכמה דא"ק וכן על דרך זה י' עיגולים זה תוך זה עד עיגול הי'
הפנימי שבתוך כולם, והוא נקרא עיגול דמלכות דא"ק.

נמצא כי אלו הי' עיגולים דא"ק הם מקיפים כל החלל הזה בתוך הא"ס קרובים
אליו והא"ס מקיף עליהם סביב. ואמנם באמצע י' עגולים אלו נשאר מקום חלל
אוויר פנוי לצורך שאר הנאצלים ושאר העולמות אשר גם הם בחינת עיגולים זה תוך
זה כנ"ל בענף ג' היינו שלא רק י"ס דא"ק יש בחלל אלא עיגולי אבי"ע כלולים כולם בחלל. וכבר
נתבאר ג"כ שם, מציאות הויות הכלים איך הייתה, כי ע"י צמצום שצמצם הא"ס
עצמו נתמעט האור ונתגלו הכלים, ואח"כ חזר האור להתפשט תוך הכלים ההם
דא"ק. ובזה אל תטעה חלילה כי בא"ק יש בחינות כלים ממש ח"ו כי כלים הם בחינות
דין, כי הנה בחינת כלים לא נתגלו רק מן עולם הנקודים ואילך כמ"ש בע"ה ויש להבין
מדוע לא הזכיר הרב את עולם העקודים. אלא שבידוע עולם העקודים גבוה מעולם הנקודים, וסימן בידך
אות "ע" של עקודים מספרו גבוה משל עולם הנקודים שאות ראשונה שלו היא "נ", והרי עולם העקודים
מלביש מבחוץ לא"ק מהפה עד טבור של א"ק, ועולם הנקודים מלביש מהטבור ולמטה. ושם נאצל כלי
אחד. לכן דילג הרב על עולם העקודים, כי כלים הם כוח הדין ובמקום כל כך גבוה לא שייך חסד ודין, אלא
הכל חסד גמור.

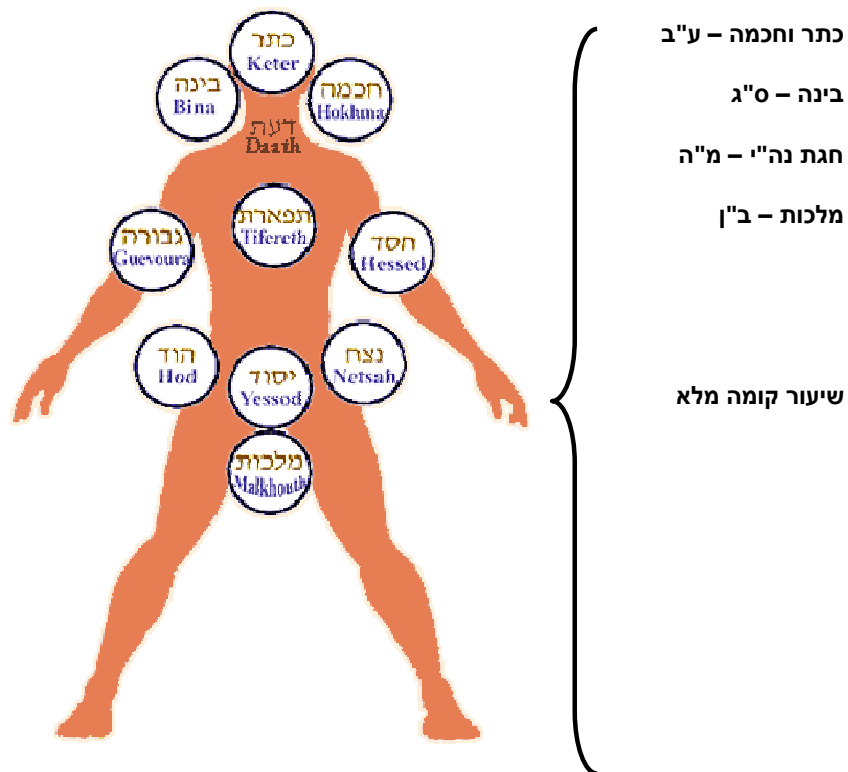


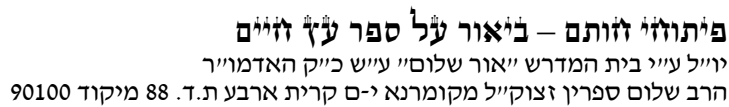
ומה שאנו מכנים אותם בשם כלים הוא בערך האור והעצמות אשר בתוכם ורק בשל הצורך להגדיר [בערכנו] את האור שבתוכם אנו מדברים על בחינת דין היינו כלים. ואמנם הכלים בעצמן הם אור וז' בתכלית הזכות ודקות והזהר ואל תטעה עוד בעניין זה.

והנה לאחר שנתגלו ויצאו בראשונה אלו הי"ס דא"ק בבחינת נפש [בתמונת עגולים] כאן נרחיב מעט כי מצינו הג"ה של מוהרח"ו עצמו שכתב שבסוגיית העיגולים צריך עיון נוסף, כי הוא מסתפק בענין יציאת העיגולים. בדרוש העולמות שואל הרב האם העיגולים יוצאים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, [עולמות עסמ"ב] באופן כללי ובאופן פרטי, כל אחד מהם, או שיצאו מקצתם בלבד.

כאן למעשה אומר הרב ג' ספקות שיש לו בהבנת מערכת העיגולים שהרי עסמ"ב הם שיעור קומה מלאים, והנה שם ע"ב [יו"ד ה"י וי"ו ה"י] רומז לכתר וחכמה, ושם ס"ג [יו"ד ה"י וא"ו ה"י] רומז לבינה, ושם מ"ה [יו"ד ה"א וא"ו ה"א] רומז לחג"ת נה"י, ושם ב"ן [יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה] רומז למלכות.

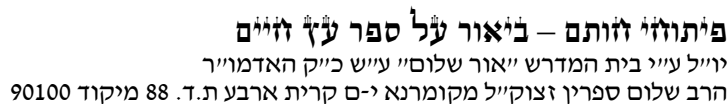
והספק נובע מדברי הרב שאמר מה שיש בעיגולים יש ביושר, אלא שבעיגולים זו בחינת נפש וביושר בחינת רוח, והשפע שלהם מעולה יותר, אך בשניהם יש שיעור קומה מלא.



[illegible]

<<<<<<<<<<<<<<<<<<< שיעור קומה >>>>>>>>>>>>>>>							
[1] ב"ן	לא יצאו				כללי	שיעור קומה	
[4] ב"ן					פרטי		
[2] ס"ג					פרטי		
[3] מ"ה					פרטי		
[4] ב"ן	[4] ב"ן	[4] ב"ן	[4] ב"ן	פרטי			

7



			<<<<<<<<<<<<<<<<< שיעור קומה >>>>>>>>>>>>>>>>>		
[4] ב"ן	לא נתגלו	[2] ס"ג	לא נתגלו	כללי	שיעור קומה
[4] ב"ן		[2] ס"ג		פרטי	
[2] ס"ג		[2] ס"ג		פרטי	
[3] מ"ה		[3] מ"ה		פרטי	
[4] ב"ן	[4] ב"ן	[4] ב"ן	[4] ב"ן	פרטי	

למעשה נראה מדברי הרב שהוא מסתפק האם יצאו בעיגולים בחינות הזכרים והנקבות כאחד היינו עסמ"ב, או הנוקבא בלבד, אלא שבשער התיקון [פרק ד'] הרב חזר לפשט את הספק ואומר שהכל יצאו גם בבחינת היושר וגם בבחינת העיגולים והם נקראים בשם מיוחד "עיגולים דיושר ועיגולים דעגולים".

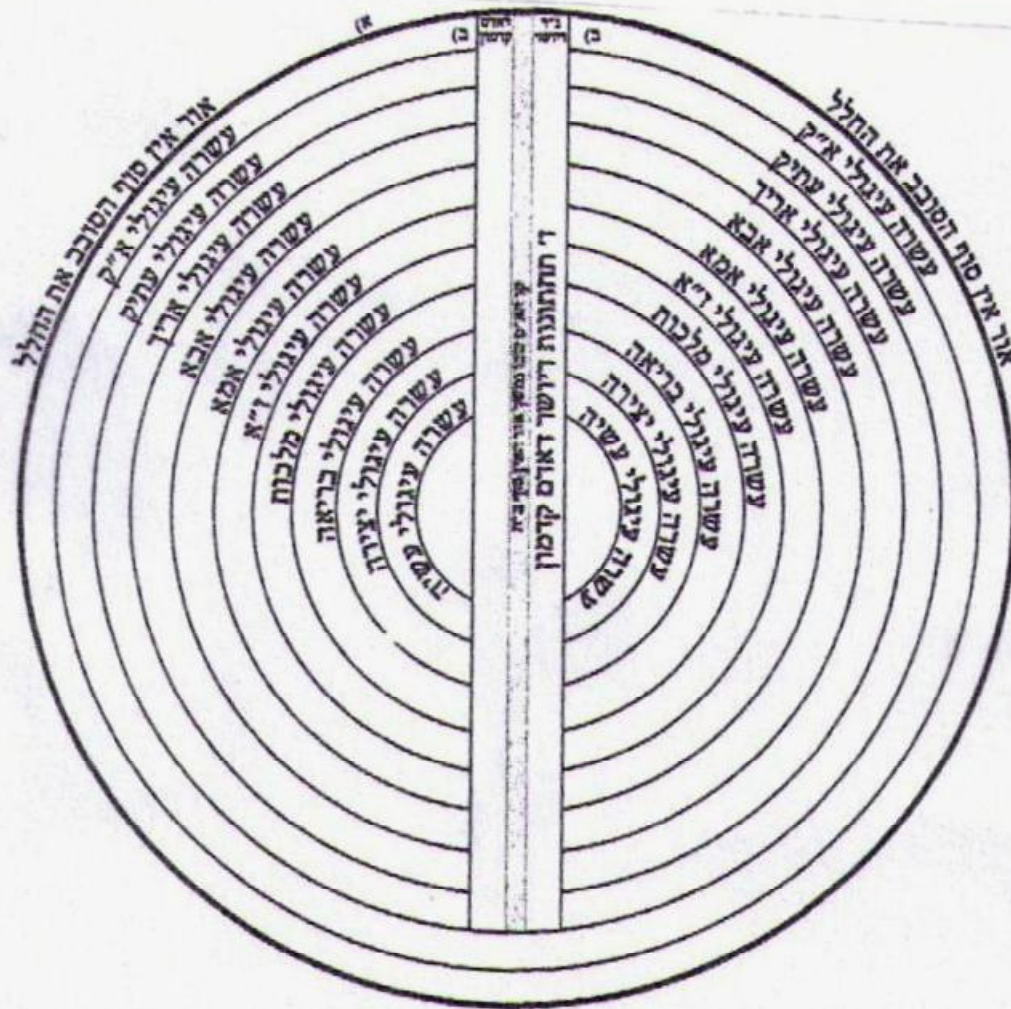
ומשם ולמטה בציור אדם כנ"ל, כולל ג' קוים ימין ושמאל ואמצע, ובהם נכללים י"ס יושר שבו כנ"ל [בענף ב'] והנה אע"פ שראשית קו הזה שהוא צורת יושר דא"ק מתחיל להתפשט מן הא"ס, ובוקע ונכנס בין כל העגולים מצד גגותיהם העליונים שהקו על מנת להיכנס בכל עיגול בפני עצמו מוכרח לבקוע את גגו של העיגול, אל תחשוב כי כן הקו הזה נמשך ונתפשט למטה עד סיום כל העגולים מצד תחתיהם המתעגלים מתחת רגלי א"ק דיושר כלומר הקו לא בקע את כל העיגולים עד למטה ואין הבדל בדברי הרב ביחס אל קו הא"ס או רגלי א"ק, משום שא"ק והא"ס ב"ה הוא הקו של הא"ס שמתלבש בתוך א"ק במערכת היושר, והיושר של א"ק מכסה את קו הא"ס ב"ה, והם מסתיימים בשווה. אמנם שעור התפשטותו אינו רק עד התחלת קרקעית העיגולים דעתיק יומין שהוא בחינת פיצוץ כתר דעולם האצילות כמו שנבאר במקומו, אשר העיגולים הנ"ל דעתיק יומין מתעגלים תחת רגלי היושר א"ק עצמו בלבד כמ"ש.



פיתוחי חזותם – ביאור על ספר עץ חיים

יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר
הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

כמבואר בציר זה כי בחינת העיגולים אנו מסתכלים מבפנים החוצה, ולכן נראה בבירור כי הקו בקע את גגות העיגולים כולם עד התחתית, אך כשהגיע לעיגול עתיק הוא הגיע עד עיגול מלכות דעתיק ולא בקע עוד, את עיגול עתיק וכל שכן את עיגולי א"ק.



(א) אור פני שכינ' אור אין סוף הסובב לבין החלל.

(ב) עשר עיגולי א"ק מתחברים עם הג' ריושר דא"ק, והז' ריושר דא"ק מתפשטים בתוך חלל עיגוליו, ונמשכים עד התחלת קרקעית עיגולי עתיק.
(עץ חיים שער א' ענף ד')



פיתוחי חזונו – ביאור על ספר עץ חיים

יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר
הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

**והנה נתבאר איך א"ק הזה ממלא בעיגול ויושר שלו את כל מקום החלל והאוויר
הפנוי שבתוך הא"ס כנ"ל. אמנם נשאר מקום פנוי בין או"מ של אור יושר שבו אל
הכלים ואו"פ דיושר שבו ושם נתהוו ונאצלו כל העולמות אשר כולם נתלים
ונאחזים בזה הא"ק וממנו יצאו כנ"ל. אפילו שאנו אומרים שהוא ממלא את כל החלל נשאר
מקום פנוי בין האור לכלים, והיות שכל בחינה של פרצוף כוללת כלים ואורות הנחלקים לפנימי ומקיף,
האור הפנימי הוא המתפשט בתוך הגוף, ויש אור מקיף החופף על הכלי עצמו הנקרא מקיף דחיה, הנרמז
בשערות הגוף של האדם, שהשפע עובר בחלל השערה במיעוט, וכן השפע נמצא מחוצה לו, היינו שבין
המקיף של א"ק לפנימי של א"ק נתהוו העולמות והמקום הזה נקרא מקיף היושר של היחידה, כלומר,
מקיף דחיה סמוך לגוף, והמקיף של היושר של היחידה הם הקרובים אל העיגולים.**